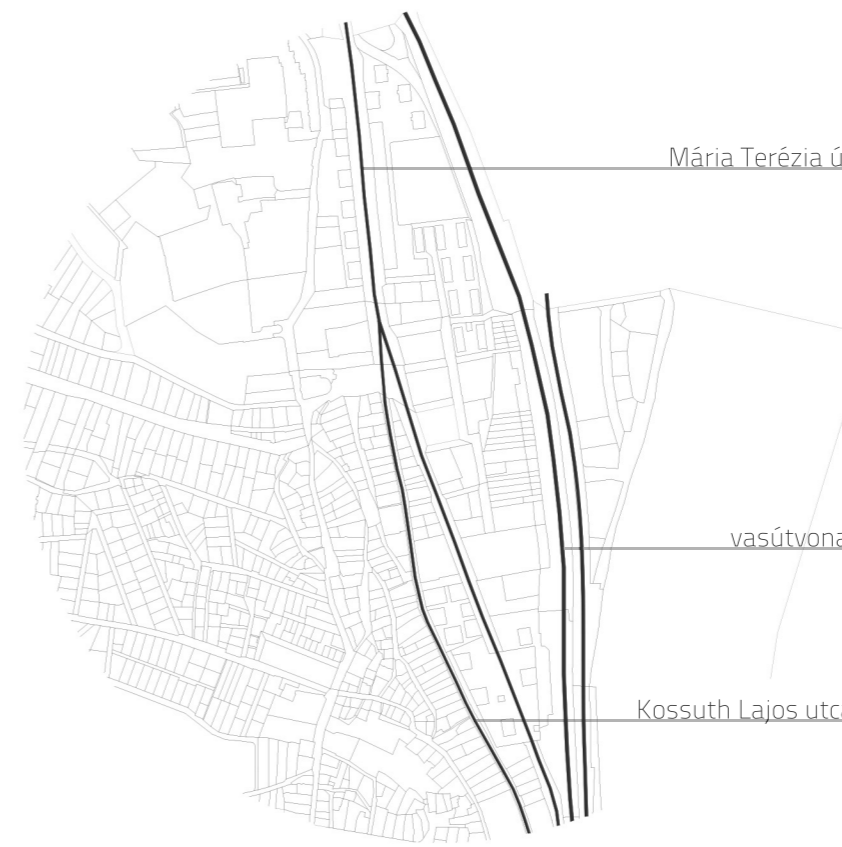

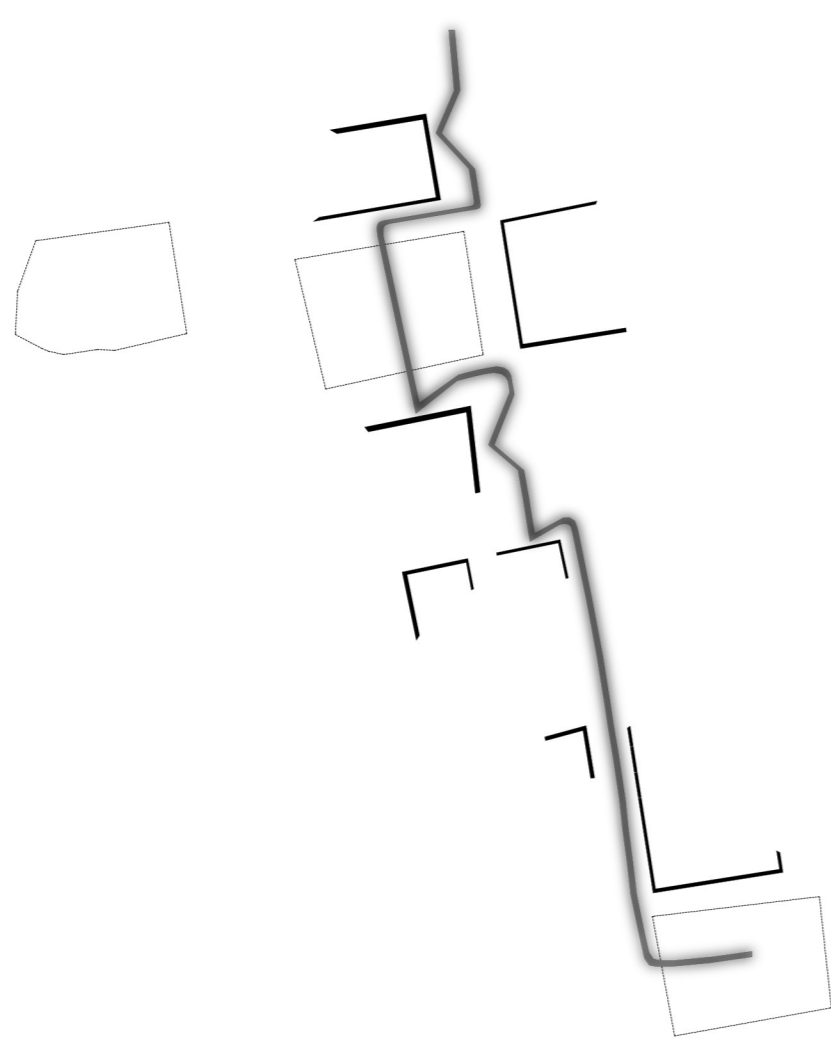
mottó
ho
miért
kinek
mit
miből

beavatkozás egy "kisváros" életébe

Budafok története a török uralom után kezdődik. A XVIII. század elején Promontor községként alakult meg, német szőlősgazdák betelepülésével. A település gyors fejlődését a szőlőkultúrának és köfőjésnek köszönhetjük. Erre a korra vezethető vissza a kerület pincerendszerének kialakulása is. Az 1860-as és '80-as években megépült vasútvonalak teremtették meg a későbbi évek fejlődésének alapját. A XX. század elején meginduló iparosodás - sörgyár, pezsgőgyár, gyufagyár - egyre intenzívebben kapcsolta be a főváros életének vérkeringésébe. Budafok nevét 1886-ban kapta, 1926-ban városi ranghoz jutott. A XX. században jelentős borászati centrummá fejlődött, ahol a mai napig folyik a borászat képzés. Ezzel a tendenciával párhuzamban egyre hátrébb szorult a német jelleg, így magyar többség alakult ki. Ma újra feléledőben van a német nemzetiségű hagyományok ápolása. A túlnyomóan kertvárosias jellegű kerület a mai napig őrzi egykori jellegét. A főváros részeként a kerület településhálózati szempontból önálló szerepkört nem tölt be. Népessége 1990-ben érte el csúcspontját, majd néhány éves visszaesést követően megkezdődött a reurbanizáció.

A mozi mint kulturális egység megszűnésével töredezetté válik a gyalogos tengely. Mindezt tovább nehezíti, hogy aki mégis megközelíti az épületet, a bejáratához egy lépcsősort kell leküzdenie. Így az áramlási funkció sérül. A telek térhasználatára nem célszerű, a típussterv alapján épült mozi tömb tömegei el-lenszögülnek az erővonal húzásának.

állapot

"Az utca - mindenekelőtt a gyalogos utca - a város szerkezetének lényegévé válik. A város összerakásának szabályai nem az elemekben, hanem az ún. "közösségi zónákban" keresendők. A közösségi zóna mindenekelőtt az utcák és terek sorozata, egyben a város "tartószerkezete", idegrendszere, vérrendszere, ami nemcsak a közösségi létesítményeket tartalmazza, hanem az épületek elrendezését is meghatározza."

/ Meggyesi Tamás - A 20. század urbanisztikájának úvesztő /

közösség

"A fejlődés a védetség iránti igény és a központi helyek vonzásának erőterében bontakozik ki."

/ Meggyesi Tamás - A 20. század urbanisztikájának úvesztő /

A Savoyai Jenő és Városház tér jelenleg a városközpont szabadtéri rendezvényeinek ad helyet. A fejlesztési törekvéseknek köszönhetően a mozi és piac tömb újragondolásával megtörténhet ezen helyszínnek láncbifűzése, s ezzel a terület közösségi tereinek, gyalogos forgalmának revitalizációja. Így adódik lehetőség egy új közösségi zóna létrehozására a két tömb összerfordításával. Ennek legfontosabb pontja egy kulturális szervezőerővel bíró, részben fedett közösségi pont.

cél

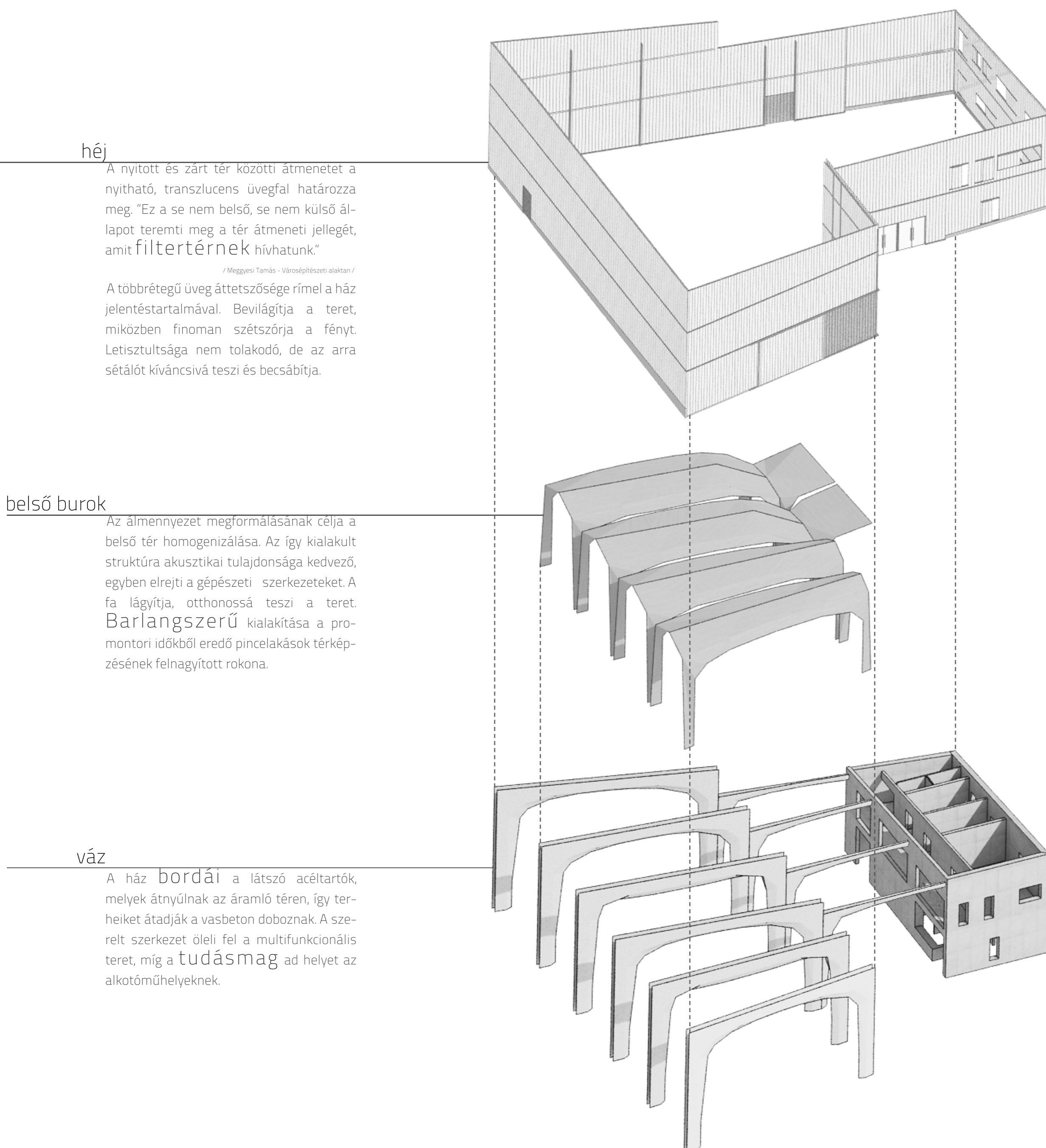

teresedés

A közösségi pont mindenkié és a legváltozatosabb módon használható.

Az új csomópont a külső és belső tér fúziójaként jön létre. A mozi elbontása után újragondolt közösségi ház a piacra szerveződik. A főút és főbejárat felől zárt, az alkotóműhelyeknél felhasad, így direkt fényt enged be. Legfontosabb síkja a déli, hátsó homlokzat, ahol megnyílnak a falak, s így megszületik az átmeneti tér. A járműforgalom csillapítását úttengely eltolások, törések és az íves utcavezetés szolgálja. A könnyen olvasható alaprajz három részre tagolódik: a multifunkcionális térre, az alkotóműhelyeket és kiszolgáló helyiségeket magába foglaló vasbeton magra és az ezeket összekötő fogadócsarnokra. Ez utóbbi jelenik meg mint belső gyalogos tengely, a külső elkerülő utak alternatívájaként.

előképek

